

ДУХОВНІ ВЧИТЕЛІ (джайнські садгу і садгві – монахи і монахині)

Ті, хто навчає нас – учителі. Ті, хто вчить релігії – духовні вчителі. У джайнів їх називають садгу (монахів) і садгві (монахинь).

Щоб стати джайнським садгу або ж садгві, бажаючим потрібно пройти спеціальну підготовку, під час якої вони вивчають джайнську філософію, священні тексти, спеціальні норми поведінки для монахів і монахинь. Вони також вчать тому, як залишити усі свої мирські прив'язаності, родини, професійні обов'язки та звести нанівець інші соціальні зв'язки. Вони також повинні навчитись жити без грошей.

Після того, як вони звикли до життя, позбавленого звичайних мирських прив'язаностей, бажаючі можуть вирішити стати садгу чи садгві. Прийняття такого рішення не повинно відбуватись під зовнішнім тиском. Кожен повинен прийняти власне рішення, прислуховуючись до себе. Таке рішення дає внутрішню силу, яка необхідна, щоб стати справжнім садгу або ж садгві.

Як тільки ачар'я вирішує прийняти новачків як садгу або ж садгві, проводиться ініціація (diksha), під час якої вони відмовляються від мирського життя, назавжди залишаючи свої соціальні й економічні зв'язки, а також добровільно приймають п'ять великих обітниць:

- 1) Я не буду здійснювати жодного насильства. (Ahimsa)
- 2) Я не буду брехати. (satya)
- 3) Я не буду красти. (asteya)
- 4) Я буду уникати будь-якої сексуальної активності. (brahmacharya)
- 5) Я не буду мати ніякого майна. (aparigraha)

Дотримання вищезгаданих обітниць відбувається дев'ятьма шляхами, серед яких:

- 1) фізичний,
- 2) вербальний,
- 3) ментальний.

Кожен із цих трьох шляхів поділяється на три наступних:

- 1) Дотримуватися п'яти великих обітниць.
- 2) Нікого не прохати дотримуватися п'яти великих обітниць.
- 3) Нікого не спонукати дотримуватися п'яти великих обітниць.

Якщо монахи і монахині залучені до соціально-економічного життя, вони ніколи не досягнуть мети свого зречення. Бо залучення до мирських справ, фактично руйнує їхні обітниці, оскільки не дає зосередитись на духовному підйомі. Через свободу від прив'язаностей і духовний підйом, монахи і монахині розглядаються як частина panch parmesthy (панч парместхи, п'яти вищих істот), про що ми говоримо у Намокар мантрі.

Монахи і монахині чорниці більше не вважають своїх батьків батьками. Вони взаємодіють з ними так само, як роблять це з іншими близькими людьми. Так само вони відмовились і від стосунків як чоловік, дружина, брат, сестра, син чи донька. Та відмовились і від усього, що їм належить, як-от гроші, будинки, машини, коштовності, будь-якої власності взагалі.

Вони відмовилися від життєвих зручностей і ведуть дуже простий спосіб життя. Монахів, які носять тільки білий одяг, називають садгу шветамбарами. А тих, хто відмовився від одягу взагалі, називають садгу диґамбарами. Монахині в обох групах зазвичай носять білий одяг.

Садгу і садгві ходять босоніж і не подорожують на автомобілі, поїзді, літаку, чи іншому транспортному засобі. Вони не живуть на одному місці, постійно подорожуючи. Також садгу і садгві не подорожують до сходу сонця і після його заходу, під час дощу.

Задля того, щоб отримати їжу, садгу і садгві ходять до різних осель, приймаючи незначну кількість від кожної. Вони не приймають їжу, яка була б приготовлена спеціально для них, а тільки ту, яку споживають самі мешканці. Вони не беруть сирі зелені овочі. Монахи шветамбари зберігають запропоновану їм їжу у дерев'яній чаші. У той час як монахи диґамбари їдять запропоновану їм їжу з власних долонь. Монахи шветамбари їдять двічі на день і п'ють тільки кип'ячену воду. За винятком кип'яченої води, вони нічого не споживають між прийомами їжі, а також нічого не їдять і не п'ють перед сходом сонця і після його заходу. Монахи диґамбари їдять і п'ють тільки один раз на день, приймаючи подавання тільки від однієї оселі. Багато монахів і монахинь дотримуються суворого обмеження в їжі під час посту.

Монахи не торкаються жодних жінок, а монахині не торкаються жодних чоловіків. Ті монахи і монахині, які носять одяг, зберігають тільки дві або три комплекти білого одягу. Деякі монахи носять білу тканину (мугапаті, муһараті), що закриває їхній рот, деякі прикривають рота, тримаючи тканину у руці, у той час як інші не використовують мугапаті зовсім. Дехто тримає гаґоһаран (раджогаран, невеликий віничок, зроблений з відбірних ниток), щоб розчищувати простір довкола себе. У інших віничок, виготовлений з пір'я павича. Це пір'я використовується тому, що було втрачене павичем природним чином. Вони виконують пратікраман (pratikraman) двічі на день: щоранку і щовечора. Дотримуються вони й інших різних обмежень, навчаючи мирян релігійним приписам.

Вони дотримуються суворої дисципліни у взятих обітницях. Якщо миряни роблять підношення садгу або ж садгві, яке ті не можуть прийняти, то монахи або ж монахині спокійно пояснюють причину своєї відмови. Вони скрізь користуються високою повагою.

Люди, на зразок нас із Вами, хто не знає справжньої істини і належить до мирян, можуть отримати релігійну пораду від цих монахів і монахинь. Вони пояснюють послання Вчителя Магівіри. Ми повинні вклонитися таким монахам і монахиням, висловлюючи нашу повагу. Коли ми вклоняємось, то повинні стати на коліна так, щоб наші ноги, руки і голова торкалися підлоги і потім сказати: «Mathen vandami» (матхен вандамі), що значить: «Я схиляю свою голову». Вклоняючись, чоловіки не повинні торкатися монахинь, а жінки – монахів. Ми повинні прагнути наслідувати приклад, встановлений садгу і садгві. В результаті, відмовляючись від своїх мирських прив'язаностей, є три умови, які вони повинні виконувати, щоб стати монахами. Ними є:

- 1) Добровільна відмова від усього майна, соціальних й економічних зв'язків.
 - 2) Добровільне прийняття п'яти великих обітниць.
 - 3) Носіння тільки білого одягу, чи відмова носити будь-який одяг взагалі.
- Усі монахині носять білий одяг.

Питання:

- 1) Хто наші духовні учителі?
- 2) Що потрібно зробити, щоб стати монахом чи монахиною?
- 3) Коли вони відмовляються від свого мирського життя, то чого вони зрікаються?
- 4) Назвіть п'ять великих обітниць.
- 5) Ким є монахи і монахині – духовними лідерами чи соціальними працівниками?
- 6) Яку воду вони п'ють?
- 7) Скільки разів на день вони приймають їжу?
- 8) Чи їдять вони вночі?
- 9) Де вони беруть їжу?
- 10) Чи приймають вони сирі зелені овочі?
- 11) Чи торкаються монахи і монахині людей протилежної статі?